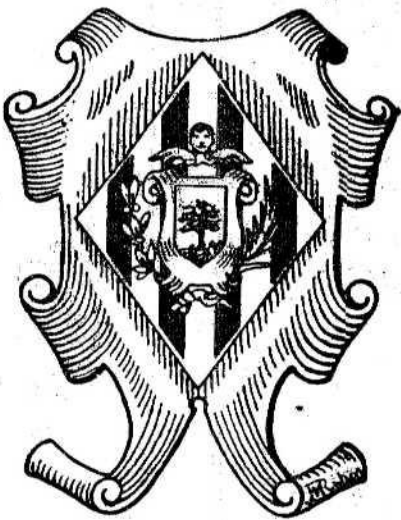

El Baix

Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Vendrell, trimestre, 2.00 ptes; Fora, 2.25; Extranjer, 3.00
Número corrent, 20 céntims

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITTITS: 20 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

Comentant la difícil hora present

Diffícil resulta en aquests moments escriure un comentari sobre la perillosa situació on ens han portat les circumstàncies especials dintre les quals es desenrotlla la vida política de l'actual moment que, per moltes causes, pot nomenar-se trascendental. Les escomeses contra les minses llibertats que disfrutem han vingut succeint se persistentment per part dels qui tenen el control del govern central i han exacerbant el sentiment patriòtic català.

Es tanta la confusió que tot en conjunt està produint, que, mai com ara pot dir-se que vivim en el país de les paradoxes. Miris allò que es vulgui, la paradoxa hi queda plantejada. Això fora cosa de certa gràcia si de sota aquestes paradoxes no s'hi amaguessin les més greus complicacions.

Llegiu la premsa, assabenteu-vos de les actituds preses per cada un dels partits polítics, escolteu les declaracions de les figures més sobresortints i en conjunt i també per realitat paradoxal no podreu formar-vos el més petit concepte del que pot esdevenir. Tot es contradiu, tot és improcedent, res es fa veritablement amb el cor posat enlaire, cap actitud es recolza en la serenitat, i tot es confia a la audàcia. Quina serà la conseqüència? Segurament una crisi de patriotisme, que produirà una merma sensible en les nostres massa petites i excessivament discutides llibertats.

Cal superar patriòticament la present situació si és que volen conservar les posicions guanyades. I això sols es pot lograr d'una manera avui ben difícil, agrupant nos tots a l'entorn de la representació terral, avui també, paradoxalment, oposada amb el sentir de molts catalans. Es aquesta la única manera de salvar la personalitat de Catalunya i això caldria que ho veiessim tots sense distinció de matisos. Som encara massa febles per a dividir-nos en dues branques i voler-nos valdre de una sola.

Per patriotisme cal defensar la Generalitat; per patriotisme no hauriem d'entretenir-nos en rivalitats partidistes. El nostre gran problema del present moment fora solucionat a satisfacció si tots plegats posessim la mirada una mica enlaire i sapiguéssim dir: Catalunya per sobre de tot i abans que tot.

Però les coses no rutllen pas per aquest cantó i més aviat les disposicions que's prenen i la manera com elles es realitzen son contraproduentes a la unió total, ja que en la seva realització sols es té en compte l'afalag a la galeria i no la necessitat patriòtica; i això fomenta agravis que difícilment s'esborren. No és pas així com es va a la unitat avui tant necessària a la Pàtria.

L'homenatge de Barcelona a Pau Casals

Una vegada més ens trobem els qui omplenem una fulla comarcana, humil com la nostra, en la obligació d'haver de ressenyar uns fets ja conegudíssims per la repercussió que han tingut a la gran premsa diària degut a la gran resonància dels mateixos. Com anem nosaltres a ressenyar uns actes recollits i grafats ja per tantes i tantes rotatives? I, no obstant, ens cal parlar-ne, ja que de no fer-ho semblaria que ens desenteniem d'un esdeveniment que, com a vendrellencs, ens omplena de satisfacció, tot i acollir nos únicament al reflexe d'aquella gratitud i estimació que sentim per aquest home que ha sapigut conquistar el món civilitzat valent-se d'un instrument de dolça sonoritat i del pur sentiment de la seva ànima senzilla i artística per excel·lència.

Que una ciutat d'un milió d'habitants, cap i casal d'una Pàtria, acullí com a fill predilecte a un compatriota nostre, n'hi ha prou per els qui son germans seus de vila de sentir-nos en orgullosos; que aquesta mateixa ciutat li concedeixi la més alta condecoració seva, als vendrellencs ens fa l'efecte de que també ha sigut condecorada la vila; que es dongui, en vida, el nom de Pau Casals a una avinguda de la ciutat moderna, a la generació vendrellenca ens sembla com una perllongació dels nostres carrers a la ciutat admirada; que al serè lloc on es guarda l'Arxiu de la ciutat s'hi fassi una exposició de monogràfica de coses i records viscuts de l'il·lustre vendrellenc, entenem vol dir que en tant auster lloc s'hi han acollit incomptables coses nascudes i florides en el nostre ambient. Com volem doncs que no sentim els vendrellencs com a cosa íntima aquests alts honors tributats al nostre gran Mestre? Com podem deslligar-nos d'aquest homenatge?

Per això avui fa vuit dies l'Ajuntament de la vila es personava a Barcelona i no deixava de figurar en cap dels actes; per això dissabte passat, ajudats voluntàriament per donatius populars els castellars vendrellencs acudien, junt amb les representacions vilatanes, als actes d'homenatge i aixecaven davant la làpida que porta el nom de Pau Casals, en esser ella descoberta per l'Alcalde de Barcelona, un arc de triomf fet de carn vendrellenca i amb l'allocució «Vendrell a Casals»; per això en aquell emocionant acte es barrejaren les notes alegres d'aquella sardana escrita a vila i batejada a vila, «Festívola», tocada per la imponderable Banda Municipal barcelonina, amb la rústega i tradicional tocada dels castells mentre els castellars bastien un tres de sis; per això el Mestre no deixà de la seva mà durant tota la gran jornada, el senzill ram de llorer que la vila li posà a les mans, com símbol humil del gran valer que li regoneixem; per això, més tard, i a la històrica Sala de Cent, plena de gom a gom del més selecte de Catalunya—i amb assistència de les representacions vendrellenques, que potser i eren totes encara que les columnes rotatives no les nomenessin—en fer entrega al Mestre d'aquells honors, després dels parlaments de les més altes representacions, ell, emocionadíssim i amb les mans damunt el ram de llorer vendrellenc evocà la nostra vila, la seva infantesa, els seus pares, els seus mestres, els qui l'ajudaren i agraí a la ciutat l'honor que li concedia, fent-ho amb paraules les més humils i sentint-se com un infant que no dona valor al que ell fa; per això després s'abraçava amb els amics de sempre quan d'ell es despediren al saló de la Alcaldia; per al concert de l'endemà diumenge a la nit, l'ampla sala del Palau Nacional del parc de Montjuic, era omplenada de gom a gom, i aquella immensa multitud es trobava esquitxada de cares vendrellenques, quins ulls s'humitejaren de goig en sentir quaranta violoncels tocant aquella especial sardana composta per el Mestre i que ell dirigí com fent ofrena a tots del seu art en aquells moments basat en la més popular melodia de casa nostra...

Per tot això els vendrellencs hem gosat de veure homenatjat un germà nostre i ens hem adherit de tot cor als actes amb aital motiu duts a terme. I és també per tot això que avui ressenyem aquells baix un caire purament vendrellenc, perquè trobem ben merescuda la distinció; mes permeteu-nos dir en nom de tota la vila que, de la mateixa manera que en Pau Casals s'ha sentit sempre, i per damunt de tot, fill del Vendrell, avui que l'han fet fill de Barcelona, nosaltres recabem per sempre l'orgull de tenir-lo com el més sobresortint dels fills de la vila. Es un honor que ell ens ha fet i no podem menys de correspondre al mateix amb la nostra incondicional adhesió i simpatia.

CRONIQUEUR

Minúcies d'excursió

XI

Encara ens detindrem a Florència. Com no si és la mare dels artistes, el breçol dels magnes senyorius, en els quals, el geni de l'home, ha creat les obres més notables de l'art veritable immortal. Aquesta ciutat és un compendi de bellesa, estil i gràcia. Es rica en edificis migevals i del renaixement, dels segles XVI i XVII i entre les seves principals curiositats poden mentar-se la catedral gòtica toscana de Santa Maria del Fiore, el Palau de la Senyoria enfront del qual hi ha la superba obra d'art de Miquel Angel, «David amb el cap de Goliath», el Palau Reial de Pitti guardador de col·leccions d'un sens fi d'obres les més precioses que existeixen al món. Son tantes i tals que estem convençuts que si en la tasca volguéssim enumerar-les totes, o en sa majoria, seriem vençuts.

No obstant hem vençut la somnolència i amb tot el goig ens hem dirigit pels carrers i places àvids d'emocions, fretur rosos de idealitats. Gairebé al centre de Florència s'hi troba la Plaça del Duomo separada per un xamfrà que compon la Via dei Martelli i el Barri de Sant Llorenç que ajunta a la Plaça de Giovanni. Doncs be, en la primera, la cèlebre catedral i el famós campanar de Giotto, que, contemplats exteriorment hom en treu una impressió tan rebònica que després de veure allò un no sap pas si val la pena de viure, emprò quan es penetra a dintre, les ales del cor cauen, car es té una decepció en comparar la insignificància posada de manifest per l'impressió de fora, uniu a això una temperatura freda i humida i vos farà abandonar de seguida l'edifici; sort que en el sortir d'ell, vos trobeu enfront del Baptisteri de Sant Joan, situat a la Plaça de Sant Giovanni que us fa tornar la mel a la boca. Amb raó digué Miquel Angel que les portes ideades per Donatello mereixien ésser les portes del cel. Un dels llocs més romàntics i artístics són els Portics degli Uffizi que comensen al Pont de la Grazie, per on hi passa el riu fins a desembocar al Palau Vecchio, extraordinari edifici voltat d'escultures precioses en llur estat primitiu i natural, quins atri-

butx d'ambdós sexes estan a la vista de tothom, i no veiem pas que ningú es torni vermell, s'indigni, ni ho conceptui pornogràfic. La visió artística ho borra tot. Ara, que estem completament segurs que allò que és tolerat i celebrat a Florència, si una ínfima part tan sols fos exhibit a Barcelona, les orelles tindriem de tapar-les amb cotó a fi de no sentir el seguit d'heretgies que, com epítets demoledors, sortirien de molts llavis i que posades a Florència es troba la cosa més planera i lògica. I és que hi ha cutis que sofreixen metamorfosis com els camaleons.

Deixem aquest incís i continuem la nostra passejada pel Pont de la Santa Trinitat, barri de Fiume, que guarda unes mansions modestes i antigues en moltes de les quals hi sobresurt quelcom de l'art que per tot Florència es veu. I seguim un altre pont, el Ponte Vecchio. El millor! per la seva forma atrevida i pintoresca. Amb els seus grans ulls que donen pas al Riu Arno; en el subsol s'hi han construït arcades i cases amb galeries i presenta un cop de vista tan especial que vos fregueu els ulls per sapiguer si és quimera o realitat. No! no! és realitat; pases sobre de l'aigua i sota les voltes, les arcades i cases des de les quals d'una finestra una florentina t'ofrena un clavell d'arrel ventimilliana. «Grazzie, signorina! Avanti, signore! Arivederchi, madonna! I el clavell, encès com espurna de sang, descansa a flor de llavi mentre els nostres passos es delecten en la Via de Santa Maria, on un seguit de tendes, cases i barraques vos tempten a deixar les llires, car des de'l treball més depurat d'orfebreria fins al més senzill de bisuteria, son un continuat perill de quedar sense diners i no poder retornar a Catalunya. Estem segurs que si passem primer per Florència, a Roma hauria sigut ben problemàtic l'arribar hi. Ho, els florentins joiers de barbata petita i punxaguda damunt del mentó; quan ens miraven amb els seus ulls petits, brillants i de pupila fosforescent, ens apareixien uns vers jueus, uns... bons jueus!

A prop del Giardino di Boboli, unes arboredes, muntanyes i plantes ens han recordat el nostre recinte de la Exposició de Montjuïc, el nostre teatre grec; allí n'hi ha un de més gran, però molt semblant en forma i graderia. El Teatre Romà, de la Naturalesa.

Hem fet un llarg rodeix des de la Plaça de Mozzi per la Via de Beuci i hem arribat a la Plaça de la Creu i ni dir que hem entrat a la església del mateix nom que ens ha plagut del tot.

Després, fent una bona marrada, ens hem dirigit per diversos carrers fins a trobar les Vies Pergola i Colonna per a veure la Església de la Santa Annunciat i que està en la Plaça del mateix nom. D'ella en recollim la llegenda, i qui no ho vulgui creure... que ho vagi a veure, que no s'en penedirà.

En l'altar de l'Annunciació, potser el més venerat de tots els que conté la Església, hi ha una tela, el quadre representatiu de la història sagrada. Dit quadre comptades vegades el deixen veure. Està tapat i ben resguardat. Diu la història, tradició o llegenda, que'l pintor... (ens ha fugit de la memòria i per més esforços que fem no s'ens acudeix el nom) havia pintat tot el quadre deixant no mes per fer la cara o la faç de la Verge, que de cap manera trobava la inspiració ni gosava pintar-la. Un jorn, quan més apurat estava per no poder realitzar la seva obra, la febre li donà una somnolència i quedà dormit. Quan es despertà... la realització era un fet, la Verge era acabada, amb una faç d'una formosa inigualable. Ell ho veia i no ho volia creure, el miracle era realitzat. La obra d'art allí és guardada i és una joia venerable i d'estima, com si diguessim el nostre Sant Crist de Lepanto de Barcelona, davant el qual s'ajenollen amb tanta fé els fidels.

Però all que'l temps s'escorra vertiginosament i la partença de Florència devé realitat. La Stazione Centrale te com dos braços tentaculars que s'estiren, s'allargen i ens porten al vagó on la setjeta marca «caldo» nosaltres la dirigim al «fredo». El cap ens bull de calent i

"Banco de Vizcaya"

Casa Central: Gran Via, 1-BILBAO

Capital autoritzat: 100.000.000'— Capital subscrit: 60.000.000'—
Reserves: 57.626.577'50

Balanç en 31 de Desembre: 2.118.788.153'17 ptes.

Aquest Banc realitza tota classe d'operacions de Banca i Borsa

TIPUS D'INTERÉS:

Des de'l 1.er de Juliol de 1933, i a virtut de la norma del Consell Superior Bancari de observancia general i obligatoria per a tota la Banca operant en Espanya, aquest Banc no podrà abonar interessos superiors als següents:

I.—COMPTES CORRENTS:

A la vista 2 % anual

II.—OPERACIONS D'ESTALVI:

A) Llibretes ordinàries d'Estalvi de qualsevol classe, tinguin o no condicions limitatives. 3 1/2 % anual

B) Imposicions.

Imposicions a plaç de tres mesos 3 % anual

Imposicions a sis mesos 3'60 % »

Imposicions a dotze mesos o més 4 % »

Regiran per els comptes corrents a plaç, els tipus màxims senyalats en aquesta norma per a les imposicions a plaç.

el cor ens crema d'ardència artística. Una partícula d'ell la deixem a la divina ciutat de formosura eterna.

ICAR

Florència, Primavera de 1934.

Com no ignoren els nostres llegidors per haver-nos en ocupat abastament en aquestes planes, l'amic i compatriota N. Bas i Socías fa poc temps publicà un llibre que està cridant poderosament l'atenció del públic selecte coneixedor del greu problema social que cada dia més preocupa a la humanitat. Convençuts de la importància que tenen les idees per ell exposades, i també per tractar-se d'un excel·lent vendrellenc, ens proposem anar recollint a les nostres planes les opinions que sobre del llibre es vagin publicant. Per això avui ens plau reproduir el següent escrit crític, aparegut en la edició del dia 17 dels corrents a *La Humanitat*, de Barcelona en tractar del mentat llibre. Veus-el ací:

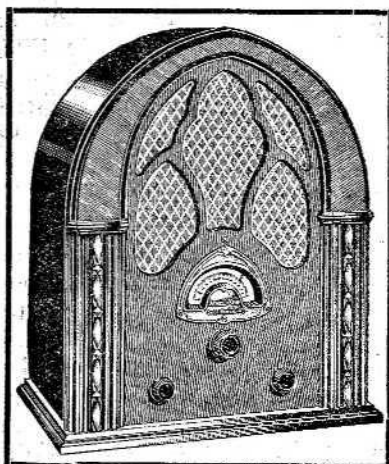
Un nou llibre i una nova solució social

Entre els diferents llibres publicats durant aquests darrers temps, sobre economia i ciència social, n'hi ha un per cert força interessant i força original; aquest nou llibre, que no és pas un llibre més sinó que pot ésser un llibre de molt abast i enorme transcendència, es titula «Nueva fórmula de Contrato social». L'autor de l'obra és el senyor Bas i Socías, antic i popular periodista barceloní; però avui reclus a la vida dels negocis. Es tracta d'un volum que, malgrat la modestia amb què l'autor es presenta, enclou gran substància econòmico-social. No direm que el llibre sigui un tractat de ciència social, tampoc direm que és un tractat de ciència econòmica, i l'autor fa avinent que no és pas aquest el seu propòsit; però el que podem afirmar és que s'aparta agraçosament dels tractats de literatura econòmico-social i les seves pàgines son d'un realisme social indiscutible: la vida de relació, la vida orgànica, la vida estatal, en una paraula tota la malla social dins la qual es mou la humanitat, queda reflexada en aquest del senyor Bas i Socías. Aquest autor, en un estil clar i elegant, fa desfilir davant

del lector la pròpia visió panoràmica del món social i va assenyalant els defectes bàsics de la funció orgànica de la societat. Ell no va pas contra tot el sistema orgànic actual; al contrari, creu—i té raó—que encara hi ha molts materials difícilment substituïbles i d'altres netament insubstituïbles.

En «Nueva fórmula de Contrato Social» es desenvolupa un nou sistema econòmic del món, molt diferent dels sistemes clàssics de l'economia lliberal; però s'aparta també dels sistemes socialistes. És una nova concepció que recull, mitjançant una depuració acurada, el que de sa tenen les dues tendències. Rousseau en el seu «Contrate Social», pretenia una nova fórmula política i concebia un nou Estat a la idea que es tenia formada en el seu temps; en el «Contrate Social» de Rousseau s'enlaira la valor política de l'home com a membre de la col·lectivitat; per a ell, la vida de relació veix del pacte, tot quan es faci contra el pacte, restringeix drets individuals i tot quan es faci que no sigui voluntat autèntica dels associats, sempre resultarà un atac indirecte a la democràcia; quan es trenca la voluntat política i queda substituïda per la força, el dret no existeix, esdevé el desequilibri i a la democràcia substitueix l'autocràcia. Aquest concepte polític de l'Estat, que va ésser la gran palanca que va moure la Revolució francesa i ha estat la màxima preocupació de les masses durant l'última meitat del segle XVIII, tot el segle XIX i els primers anys del segle XX, traduït en un Govern del poble pel poble, és un bell ideal; però no és pas un ideal de perfecció estatal ni orgànic de la Societat. Per tant, avui ja resulta insuficient per a resoldre el gran problema social.

El senyor Bas i Socías, en el seu llibre, va seguint pas a pas aquest desenvolupament i va assenyalant les falles del sistema, una per una; ell com tot home que viu preocupat per les grans defeccions de l'organització econòmica, creu que el problema social no és pas insoluble, i que, per a aconseguir aquesta solució, no cal destruir els mollos de l'economia clàssica, ni cercar noves fórmules polítiques; n'hi ha prou amb que per llei expressa de l'Estat estableixi la «Solvència Econòmica Obligatoria» per a tothom. El concepte de llibertat sense una solució econòmica, podrà ésser un bell ideal per als elements que de bona bona fe ho creguin; però mai no serà una realitat. Diu en el seu magnífic llibre l'expressat autor, que a l'Estat Mirjana, el concepte de llibertat política no existia; però

Atwater Kent Radio

No necessita fer cap elogi dels seus receptors incomparables

Atwater Kent és sempre un ATWATER KENT

—això és tot. No costa més diners que'ls aparells de menys qualitat. Receptors de 5 a 14 vàlvules. Ventes al comptat i a plaços.

Neveres elèctriques «Westinghouse»

La única que dona 4 anys de garantia

Ventiladors elèctrics «Westinghouse»

Qualitat insuperada i de preu molt econòmic

Motors, dinamos i acumuladors per a l'automòbil i l'indústria

Tallers Elèctrics FERRET

Dr. Robert, 48 ~ VENDRELL ~ Teléfon 66

TUPINAMBA

La S. A. Tupinamba, primera en el seu ram, ha instal·lat pel seu compte un establiment original en el carrer de Jaume Ramon, 1, amb servei ràpid dels seus famosos Cafés i Xocolates a preus molt baixos donada sa qualitat superior i, a més, amb regals d'objectes útils per a la llar.

Compri V. un paquet i quedarà client assíduu

que tampoc no es veien aquestes grans masses vagaroses d'avui sense saber on ocupar les seves energies productores en un món en què tot es transforma per l'energia creadora de l'home. Vol dir això que hem de retornar al temps de l'esclavatge? De cap manera. El que cal fer, observa l'autor en qüestió, és anar a una distribució més racional de l'economia; l'economia individualista, que en molts casos ha estat un fracàs, no ha donat pas el seu rendiment, i per tant, cal reorganitzar-la d'altra forma, ja que no mereix que subsisteixi un règim social en el qual ni els més poderosos, econòmicament parlant, saben si un dia formaran als rengles dels desheredats de la fortuna. Un sistema orgànic en què la preocupació constant de l'home és la qüestió econòmica, no pot pas ésser considerat com a sistema racional. Ningú ho negarà. Per tant necessitem transformar-lo sense anar a la seva destrucció; tot el contrari, aprofitar molts dels seus materials, que en té de magnífics aquesta creació humana.

En una antítesi entre «Capitalisme i Socialisme», troba el senyor Bas i Socias una solució mixta. El capitalisme—diu, i té raó—no és pas cap mal; el malestar que causa al món consisteix en la forma com està organitzat. Les grans concentracions de capital en poques mans porten les masses al pauperisme i als salaris insuficients o equivalents a un mínim de subsistència, porten un desequilibri entre dues classes socials; la posseïdora de riquesa i la que no posseeix res, estigui o no estigui organitzada democràticament la societat. Heus ací d'on neix la lluita social que, de no remeiar-ho a temps, un dia podrà marcar un greu retrocés a la civilització. Un col·lectivisme integral, diu el senyor Bas i Socias, que no soluciona pas el problema, ja que va contra la llibertat individual, mata les iniciatives particulars i, tard o d'hora, el problema ha d'esdevenir més complex que no és avui; seria d'una complexitat atterradora. En canvi, amb la seva original fórmula «Solvència Econòmica Obligatòria», l'organització política i social del món quedaria completada i regulada per una gran base econòmica.

I és cert. Si una gran concentració de capital és un mal, funcionant irracionalment, una concentració de riquesa col·lectiva irradiant per tot el sistema econòmic, pot ésser un gran bé, i d'això depèn, segurament, la solució del paorós problema social. Aquesta concentració de riquesa col·lectiva no hi ha dubte que s'obté amb la «Solvència Econòmica Obligatòria» de tots els ciutadans. L'autor sosté—i ningú no li negarà la raó—que, fora l'home fisiològicament impedit, econòmicament insolvent no hi ha ningú, o no ha d'ésser-ho ningú en una societat convenientment regulada, perquè el treball és força creadora de riquesa, i en aquesta força creadora cal cercar la solvència econòmica quan no es posseeix riquesa acumulada. Amb el nou sistema ideat pel senyor Bas i Socias, la riquesa flueix per tot; però aquesta gran massa de riquesa social acumulada per les aportacions d'una «solvència econòmica obligatòria» de tots els ciutadans, rics i pobres (que una vegada implantada aquesta reforma ja no existirien pobres, sinó que la societat es componria d'individus amb graduació de riquesa diferent, desapareixent per complet el pauperisme), s'incrementaria en proporcions tan enormes, que ja no serien possibles les acumulacions capitalistes atropelladores d'ara. I heus ací que ens trobem davant una idea que ve a garantir totes les necessitats socials.

Què «Solvència Econòmica Obligatòria» per a tots els ciutadans és un ideal irrealitzable? No es dignin ximpleries! Per què ha d'ésser utòpica una modalitat que s'inspira precisament en l'Economia, creació eterna que, materialment, és el més fonamental de la vida de relació? Si, per altra part, aquesta nova concepció social no ve a lesionar cap principi fonamental dels establerts avui, i la seva funció és compatible amb tota mena d'ideari polític, ¿en què pot fallar la viabilitat

d'aquesta idea? En què tractaran de dificultar-li el pas els plutòcrates, als quals els convé perpetuar la misèria en les masses per a dominar el món, si que n'estem convençuts. Però també estem segurs que han fet tard. La idea està llançada i ningú no podrà deturar-la ja. Ella representa, almenys, el punt inicial d'una transformació social; i quan pugui crear un veritable estat d'opinió obrera—que ho aconseguirà potser molt aviat—¿què podrà fer en contra d'ell la plutocràcia? Més li valdria que a temps procurés encausar la corrent.

Nasaltres creiem sincerament que el llibre del senyor Bas i Socias no és pas un llibre més, sinó una obra que pot marcar un viratge en les idees econòmico-socials i que serà el punt de sortida de moltes iniciatives. És un llibre que mereix ésser llegit, meditat i divulgat.

Felicitem de tot cor a l'autor.

R. SENTIS i LLORENS

El lector diu...

CINC MINUTS

Si, llegidor d'aquest portaveu vilatà, demano, al senyor director del moviment, o al senyor Quefe de la veïna estació de Sant Vicenç, cinc minuts de suspendre el tràfic, durant la temporada de banys, a l'arribada del tren de les tres de la tarda en els dies festius, per a major seguretat dels que van als banys de Comarruga en dit tren.

Sembla, en aquella hora, com si fessin propaganda de l'activitat desenrotllada, com ho fa qualsevol comerç en el aparador, a l'hora de mes viants; en baixar del sudit tren tot son maniobres per un costat, xiulets per l'altra, i màquines que van, i altres màquines que venen; i el que més horroritza són els vagons que van sols que mai se sap quina via agafaran, i et sorprenden, i et sobten, i et donen un fort ensurt. Pobre de l'home, i pitjor si és una dona, que porti un parell de infants, des de que baixa fins que és al camí, ha de passar les de Cain, esverada i suant d'angoixa, en espera d'una desgràcia.

Doncs ja que la «sortida» d'aquella estació no està en condicions de seguretat, caldria parar les maniobres, en aquella hora només cinc minuts—amb tres n'hi hauria prou—i s'evitaria el perill de pendre-hi mal els passatgers.

Ara que la Companyia sembla que està disposada a servir bé al públic, podria acceptar la nostra suggerència, i seria en benefici de tots, del passatge i del personal de l'estació, el qual treballa en aquella hora, amb l'ail al cor.

UN PASSATGER

ESPORTIVES

FUTBOL

El F. C. Vendrell al camp del F. C. Barcelona «Les Corts»

F. C. Barcelona (amateur), 1

F. C. Vendrell (amateur), 5

Per primera vegada un equip del F. C. Vendrell és presentat i enfrontat en terreny de primera categoria, al conegut camp de les Corts, motejat de «Catedral del futbol». Vol-dria, sobre aquest encontre, puntualitzar molts apunts, mes la premsa diària, setmanal i humorística en les seves seccions esportives, encara que amb pocs qualificatius, han fet el seu comentari coincidint en tots els aspectes, la

excel·lent impressió causada per dita presentació a cronistes i públic en general.

Per consegüent pocs mots cal emprar en aquestes modestes impressions, doncs no seré pas jo qui intenti emprar sobre aquest encontre més alabances ni cap censura a cap equipier, per haver-se distingit més o menys, doncs tots quants foren defensors dels colors vendrellencs hi posaren tot llur afany en la obtenció del triomf. L'equip anà a la lluita convengut de que no sols tenia l'equip contrari enfront, sinó que a més tenia davant seu un públic intel·ligent i coneixedor, com cap altre, de la vàlua d'un equip i que a més, coincidí en que un home, un vendrellenc il·lustre, que Barcelona homenajava, era testimoni present; calia, doncs, posar el nom de la vila en lloc d'honor.

Aquest fill il·lustre, Pau Casals, feu honor als seus compatriotes llençant el kik-kof i passant després de acabar l'encontre, a felicitar a vençuts i a vencedors en el centre del terreny en mig d'una sorollosa ovació.

També com a senzill espectador, puig d'aital manera vaig assistir al dit acte d'esport i ciutadania, vull parlar-ne i dir-hi la meua opinió. L'equip vendrellenc disputà un encontre enfront d'un equip noble i esportiu, emprant un joc com poques vegades n'ha fet mostralla; així obtingué aquest excel·lent resultat. Essent jo un espectador més; entre els nombrosos mls que aplaudiren als nostres equipiers, des de aquestes columnes faig constar la meua satisfacció a tots els equipiers vendrellencs sense distinció que tan bon gallardò sapigueren col·locar al nom que representaven. I, ara, per acabar, sols cal dir-vos que a la forta impressió que varen causar entre la afició que va palesar el vostre conjunt, vos esperen noves lluites; procureu doncs en cada una d'elles, ja que no dubto no es faran esperar, emprar sempre aquella moral del passat diumenge que sense necessitat de recolar-vos en trucs i marrulleries, obtingueren un triomf tan excel·lent. També amb goig citem l'equip que el Vendrell va afil·larar:

Vidal; Sicart, Giralt; Vilanova, Parés, Fabrè; Guinovart, Nin, Salvó, Güell, Ivern. A la segona part, Vilanova fou substituït per Gibert.

En les files del Barcelona també a la segona part hi afileraren nous elements.

Assistí a l'encontre un nombrós estol de vendrellencs.

A la Bisbal del Penedès

F. C. Vendrell (infantil), 3

Juventut Bisbalenca (infantil), 5

Un encontre amistós disputaren aquests dos equips corresponent el triomf a l'equip visitat.

No podem fer nostre comentari per no ésser testimoni de dit encontre.

“La Catalana”

Plaça Pi i Margall, 16. - VENDRELL

VINS GENEROSOS I DE TAULA, LICORS, ANISSATS I EMBOTELLATS DE LES MILLORS MARQUES

Xampanyes des de 1'75 a 18'50 pessetes ampolla

Aquesta casa és la predilecta dels típics Resolis

Com de costum, durant els mesos d'estiu es servirà el ví de taula gelat

Productes NIN

Carreró, 3. - VENDRELL

Gelats

Proveu les noves creacions

Torró de Jijona i Avellana

ES LO MILLOR DE LO MILLOR

Especialitat en el servei a domicili

Sols unes hores d'anticipació i se vos servirà el gelat preferit

A la Crema, Xocolata, Avellana, Jijona Biscuit Glacé, Torró gelat, etc.

Caramels amb tots els gustos imaginables

Els equips s'afil·leraren:

Juventut Bisbalenca: Porta; Benach, Ilari; Nin, Batet II, Vidal; Marcé, Riembau, Solé, Mané, Batet I.

F. C. Vendrell: Socías; Figueres, Oller; Altet, Martorell, Fortuny; Vidal, Ribas, Mes-tres, Ferré, Cabayol.

A la segona part, Oller, passà a ocupar el lloc de Ferré; Ferré el de Fortuny i aquest, el de Oller.

CICLISME

En el Velòdrom

Per aquesta nit, revetlla de Sant Joan, està anunciada una important cursa ciclista al nostre Velòdrom consistent en una prova de 2 hores a la Americana. De no haver-hi cap alteració en el programa els equips seran els següents:

J. Cebrian Ferré - Benaiges
Germans Albinyana
Ferrando - Rafecas
Sans - Pallegà
Valent - Oscar Rovira
Ciria - Ferré

Un bon elenc per una bona prova.

Per el dia 28, revetlla de Sant Pere. Altra important prova a la Americana de 2 hores. Fins ara els inscrits són:

Dignei, A. Deolord, belgues; J. Cebrian Ferré, Ferrando i Benaiges, de Barcelona; Isidre Figueres de Toulouse i Destrioux de Màlaga i altres.

PER BONSOMS

Bisbal del Penedès

FUTBOL

El Campionat Inter-Comarcal Tarraco-Penedesenc
EL BRÀFIM F. C., CAMPIÓ!
Ha assolit el títol en aconseguir batre al Torredembarra per 2 goals a 1

A Altafulla

Bràfim F. C., 2 Torredembarra F. C., 1
Un encontre final, del qual en depen la obtenció del títol màxim de campió, és evident que és sempre de forta envergadura.

Així diumenge es trobaren al camp neutral d'Altafulla aquests dos equips de distintes facultats ben remarcables: el Bràfim, quins elements, frueixen d'un joc matemàtic, acompanyat de rapidesa i entusiasme, i el Torredembarra, amb entusiasme, si; però sense gaudir d'aquell factor tècnic que el seu rival empra.

A la vegada que'l campionat s'anava acabant, hom podia notar que'ls dos finalistes, Torredembarra i Bràfim, aventatjaven en la puntuació, als demés equips. Seguirien ambdós «onzes» a la davantera de la classificació, quan mancava una jornada bastant espectacular: El Torredembarra, si hagués pogut sola empatar amb la Joventut Bisbalenca, obtenia ésser campió. Però no fou així. Mentre el Bràfim batia sorollosament a l'Altafulla, el Torredembarra era vençut, quedant empatats en la puntuació.

I ja som a la final... i el Bràfim obté el títol màxim d'honor: guanyant el campionat.

ELOGI AL CAMPIÓ

Seria una injustícia regatejar elogis als recents campions. Han assolit el triomf de la competició perquè indubtablement se l'han merescut. Cap més equip com el Bràfim, ha demostrat tenir un joc tan eficaç i quins elements, amb llur entusiasme, han portat al seu equip l'honor del triomf.

FELICITACIÓ ALS ORGANITZADORS DEL CAMPIONAT

Diu l'adagi:

«¿Què fan els infants?

—El que veuen a fer als grans.»

Si posem per a protagonistes del citat refrà, a Itàlia com a *gran*, (protagonista de les actituds violentes, realitzades per aquesta nació, en el campionat mundial de fútbol), i com a *infant*, a la Joventut Bisbalenca, quins organitzadors del campionat inter-comarcal, han actuat amb una legalitat exemplar, notarem que ambdós «protagonistes» han seguit una directriu totalment oposada a go que significa l'adagi...

Als organitzadors, doncs, la nostra més efusiva felicitació, per l'alt concepte esportiu que han demostrat tenir.

SALVADOR MANÉ

INFORMATIVES

Notes municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; complimentar la correspondència i butlletins oficials rebuts durant la quinzena; hebre esment d'una lletra de la Direcció de

Casa Mumburú

VENDRELL

Artícles per a Senyora

Sempre el més nou i selecte

Perfumeria

Diferents articles de Marca i a granel

Artícles per a Bany

Trajos-Mayllots-Slips en llana i cotó per a senyora, home i nen - Gorres de goma, diferents formes Albornosos per a senyora, home i nen.

Sastreria

Vestirà elegant i distingit encarregant els seus trajos

a la Casa Mumburú

NOVETATS PER A SENYORA

Rebuts nous dibuixos en CRESPONS ESTAMPATS

Comarruga Terrasse Hotel, oferint servei gratuït de banys de pila per als veïns menesterosos; que per la Comissió d'Hisenda s'habiliti l'oportú crèdit per tal d'atendre les despeses d'hospitalització de veïns indigents; autoritzar a Josep M. Barrau per a instal·lar l'espita d'aigua a la voravia; aprovar l'acta de recepció de la construcció de voravies als carrers de Salvador Reventós i Salmeron; autoritzar a Antoni Montserrat per a instal·lar una bomba suministradora d'aire i aigua, però sense ampliar la voravia; autoritzar a Dolores Mir per a edificar en un pati de la seva propietat del passeig de Castellar; hebre esment de la relació de llicències d'obres concedides per la Comissió de Foment; que resti sobre la taula un dictamen de la Comissió de Cementiris sobre modificació de la vigent ordinació fiscal del Cementiri; arranjar la carena de la banda del Canyamàs del Cementiri; instal·lar un w. c. al Cementiri; adquirir un impermeable per al Conserge del Cementiri; hebre esment de la relació de l'aigua concedida per l'Alcaldia; adquirir persianes per a les escoles; i després d'alguns precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

NOVES

A igual que a altres poblacions, dimecres dimecres passat a la nit fou cridat el Sometent de la vila i foren recollides les armes dels somatenistes.

També en aital dia foren efectuats alguns escorcolls de domicilis, sens que donguessin resultat efectiu.

CLÍNICA DENTAL

Martorell

ODONTÓLEG

VISITA AL VENDRELL

Cada dia al matí de 9 a dos quarts d'una
El dimecres de les 9 matí a les 9 vespre
En divendres, no hi ha visita

DOCTOR ROBERT, 14 - TELÉF. 57

En la vetllada que per a la verbena de Sant Pere prepara la Lira hi pendran part diversos elements vilatans: L'orquestrina

Ivern, que a més d'amenitzar la segona part saraústica executarà alguna selecte composició; la part literària anirà a càrrec dels companys Carbonell, Bové i Solé; els tenors Font, Urgell, i el bariton Julivert, cantaran el més sobresortint del seu ja extens repertori; i la senyoreta Rosa Bosc delectarà la concurrència cantant unes composicions catalanes.

La secció coral actual executarà *Salutació als cantaires*; els coristes d'altres temps que animosament han montat la guardia, renovellaran amb *Els Pescadors*, de Clavé, les seves aficions cantaires; i junts, uns i altres faran sentir les armonioses notes de *Cançó de Juny*, del eximí artista, vendrellenc i mundial, Pau Casals.

No cal dir que aquest conjunt és una bella mostra del que pot fer-se aquí el Vendrell com a festa cultural i d'esbarjo.

Escrits, circulars, còpies, traduccions i adresses a màquina.

PLANA GÜELL

MAJOR, 10 TELÉFON 3

En atenta comunicació ens assabenta en Francesc Pagès haver pres possessió del càrrec de Jutge municipal d'aquesta vila, oferint-se'n en aquelles atribucions pròpies del dit càrrec.

Desitgem a l'amic Francesc Pagès bon encert en el desempeñy del càrrec que li ha sigut confiat, i li oferim el nostre concurs per tot quant poguem ésser-li també útils.

Josep Aleu Massanel

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPAÑA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pí Margall, 15, 1er VENDRELL

Demà diumenge serà inaugurada la temporada estiuenca al Club d'Esports instal·lat al Tivoli Vendrellenc, celebrant-se a la nit un ball a la pista del jardí de dit local. Aquests balls continuaran celebrant-se cada festa, i aniran a càrrec del cafeter en Baltasar Vidal.

SECCIO RELIGIOSA

Diumenge, 24 de Juny de 1934.—Festa de Sant Lluís G. A les 6: Exposició del SSm. Rosari, Mes del S. Cor, visita a Sant Lluís. Sermonarà el Dr. Blanch, i imposició de medalles als nous congregants.

Divendres: Festa dels apostols Sant Pere i Sant Pau. A les 7, missa de Comunió General, de l'Escola Dominical. Tarda a les 6, Mes del S. Cor.

Avis: El dia de Sant Pere, a totes les misses es captaran almoines per a la Bona Premsa.

CLÍNICA DENTAL

Martorell

ODONTÓLEG

VISITA A BARCELONA

Cada dia a la tarda de 3/4 de 4 a les 7
Dilluns i divendres fins a les 9
El dimecres no hi ha visita

TORRENT DE L'OLLA, 94, P. 2.
TELÉF. 80506 - TRANVIA N.º 88

SECCIO OFICIAL

Secretaria de l'Ajuntament del Vendrell

A la Recaptació municipal instal·lada als baixos de la Casa de la Vila resta oberta la recaptació dels arbitris, corresponents a l'any actual, següents: Voravies aplaçades, Camí de Sant Salvador, Canonada de Sant Salvador, Guardament rural, Aigua potable, Conservació de clavegueres, Rodatge de vehicles, Ocupació de via pública, Casinos i Cercles d'Esbarjament; i Conservació del Cementiri.

Cal fer avinent que el pagament dels referits arbitris pot fer-se per trimestres, advertint que aquells que no siguin pagats dintre el trimestre a que es refereix incorrerà en el recàrrec del 10 per cent, i transcorregut un any amb el del 20 per cent.

Durant el que resta de mes i tot el mes de juliol podran fer-se efectius els dos primers trimestres de l'any actual sense recàrrec de cap mena.

Quant als atrassaments, també poden fer-se efectius sense recàrrec de cap mena, estant autoritzada la Comissió d'Hisenda per a donar les facilitats que siguin necessàries als contribuents morosos per tal d'obtenir el total pagament del deute.—Vendrell, 18 de Juny del 1934.—El Secretari accidental, Joan Nin.

AJUNTAMENT DEL VENDRELL

A la Secretaria de la Corporació resta de manifest el plec de condicions per a la subhasta, aprofitament i substitució de quatre arbres existents al Km. 309 Hm. 6 de la carretera de València a Molins de Rei, quina subhasta tindrà lloc el vinent dia 5 de juliol, a les 11 del matí, al Saló d'actes de la casa de la Vila.

El que es fa públic per a general coneixement.

Vendrell, 22 de juny del 1934.—L'Alcalde, M. Escofet.

REGISTRE CIVIL

Naixements: Una nena filla de Francesc Miret Soler i de Maria Nin Solé, Pou 5.

Matrimoni: Cap.

Defuncions: Pascual Roca Llores, de 72 anys, García Hernández 53.

IMP. RAMON RAMBLA I DE MARÇ VENDRELL

Pisos per a llogar

a la platja de Sant Salvador moblats, lluguer módic. Per més detalls dirigir-se a la administració d'aquest setmanal i a Barcelona, Avinguda Gaudí, 113, telèfon 54706

Caseta de Bany

es ven a bon preu. Dirigir-se a la impremta d'aquest setmanal.

Es ven auto Renault

de cinc places, conducció interior i en perfecte estat de conservació. Dirigir-se a la Casa Mumburú de aquesta vila.

XALET PER LLOGAR

a la platja de Comarruga, moblat o sense, ben orientat a la part alta, amb magnífic jardí. Donaran raó al Restaurant de la Estació de Sant Vicens o a Barcelona, Via Laietana, 54, senyor Girona.

Es ven una pessa de terra

a un quart d'hora de la vila, carretera de Tarragona fins als Codols, de set jornals i mig, plantada de vinya, ametllers i oliveres. Per informes dirigir-se a l'administració d'aquest setmanal.

Bigues de Ferro

Bàscules i Cuines econòmiques a comissió

Entrego les comandes a les 24 hores

CAIXES DE CAUDALS

Serralleria de Pau Socías (Trans)